

Početna > Intervju dana > Ivana Vlahušić: Treba da gledamo jedni na druge kao jednake, iako to...

INTERVJU DANA

Ivana Vlahušić: Treba da gledamo jedni na druge kao jednake, iako to nismo!

Mar 23, 2015

SHARE

Facebook

Twitter

Ivana Vlahušić, 14-godišnjakinja rodnom iz Temerina u Srbiji, trenutno stanovnica gradića Landeka, jedna je od dobitnika ugledne austrijske školske nagrade "Reci višejezično!" (SAG'S MULTI!) u kojem se učenici austrijskih osnovnih i srednjih škola pozivaju da održe govor na dva jezika, nemačkom i jeziku po želji, koji je obično maternji. U Svečanoj sali bečke Gradske kuće bilo je 350 učenika i nastavnika iz cele Austrije, ali i savezni ministar za spoljne poslove i integraciju Sebastijan Kurc, savezni ministar za rad i socijalna pitanja Rudolf Hundstorfer, bečki pokrajinski ministri za obrazovanje, integraciju, prosvetni inspektori i predstavnici velikih austrijskih i inostranih preduzeća koja su sponzorisala ovo takmičenje.

Ivana govori tečno srpski, mađarski, engleski i nemački jezik. U razgovoru za naš portal, naša sagovornica otkrila kako je saznala za ovaj projekat, koje teme su obrađivane, te i kakvi su joj planovi za budućnost.

Kako ste odlučili da se prijavite za takmičenje?

Tokom cele školske godine imamo niz projekata i takmičenja na kojima učestvujemo. Imamo listu za svaki mesec. Neke organizujemo sami, na nekima učestvuje ceo razred ili cela škola. Neke organizuju razna udruženja, što je primer takmičenje "Sag's multi" – Reci višejezično, koji me je uputio do Beča. Oni koji su me zapravo odveli do Beča su moji roditelji, koji mene, moju braću i sestru podržavaju u svemu: od tenisa, preko fudbala, časova pevanja, gitare, bas gitare, klavira i bubnjeva, pored otvaranja izložbi, razgledanja muzeja, odgledanih pozorišnih predstava i putovanja. Ovo takmičenje je bilo jedno od mnogih projekata, na kojima sam ja učestvovala. Trudim se da iskoristim svaku mogućnost, koja bi mogla da me obogati znanjem i iskustvom, jer je to najmanje što mogu da učinim za svoje roditelje i za sebe.

Da li ste čuli za ovu vrstu nadmetanja i pre, ili se sve spontano desilo?

Želela sam da učestvujem i prošle godine, ali sam prekasno saznala za takmičenje, jer je tada već bilo u toku.

Koje su sve teme vaši vršnjaci iz ostalih škola izložili u njihovim govorima?

Glavna tema ove godine, bila je: "Svi smo jednaki!!?" Dobili smo par tema, od kojih se svaka odnosila na prvu. Govorili smo o ljudskim pravima, o različitostima, toleranciji, ignoranciji, nasilju, ratu, miru, o problemima u svetu i ljudima, o jeziku, poreklu i naciji, o vremenima kao što je nacizam ili komunizam. U toku takmičenja trebalo je da pripremimo dva različita govora. Treba da gledamo jedni na druge kao jednake, iako to nismo – moto mog prvog govora.

Šta je, da l' je, nije ili jeste normalno-je ono o čemu sam pričala u svom drugom govoru.

Nagrada koju ste osvojili je odraz vašeg truda i talenta a ujedno i podstrek da nastavite da radite na svom obrazovanju, znate li već sada za koju naučnu oblast ćete se opredeliti u budućnosti?

Da, planiram da studiram jezike i međunarodne odnose.

Imate li ambicije da nastavite usavršavanje na polju jezičkih nauka?

Da, planiram da studiram jezike. Za sada pričam mađarski, nemački i engleski. Primljena sam u gimnaziju, jezički smer koji podržava italijanski, francuski i engleski jezik. Cilj mi je da pre nego što počnem da studiram, umem da pročitam "Malog Princa" na italijanskom i francuskom.

Koliko ovaj skup mladih ljudi koji se nadmeću svojom kreativnošću i jezičkom posebnošću može da bude odskočna daska za bolje i kvalitetnije obrazovanje?

Puno, svi znamo staru izreku "Koliko jezika znaš, toliko vrediš".

Autor: Tamara Kovačević